

TANEČNĀ•...

Pondělí, 05 leden 2009

Úprk černé množiny naproti, klátivě stojící na druhé straně sálu, je odstartován slovy: "Pánové, zadejte se".... Ano, takhle to začíná. Pánovní a nejistí kluci na straně jedné a stydlí slepičky na straně druhé - mladé dámy - na straně druhé. Taneční mistr poté mávne rukou směrem ke klavíristovi a sálem zazní pokyn: "Tak, prosím! A dva takti, á dva takti!"

Vzpomínáte? Také jste si to prožili? Byla jsem v té době jednou z nejvyšších ve třídě, váhala jsem polovina slušného děvčete a zepředu i zezadu "jedno z prken, co znamenají svět". Máma se snažila se mohla, aby na mne ušila něco, co by ze mne lepou dívku učinilo. Šaty to byly vždy krásné, protože měla nápady a ruce ze zlata. Jen na té chmelové tyči s neskutečnou hlavou to vypadalo podivně. Měla jsem totiž vlasy do poloviny zad, takové ty hodné kudrnaté a nesmírně samostatné. Nic, žádné kadešnické umění mimo několik gumíček, je zvládnout nedokázalo. Já si je ale stejně i přes zákaz vždy nejprve umyla, takže kolem mé hlavy vlála hřívá rozzušeného lva. A mé taneční lodičky ... Jednou jsem šetla, že gentlemani pijí šampaňské z dámské stěvk: z mého korábu š. 40 by měl gentleman jednorázovou opici. Vzhledem ke své výšce jsem jako jediná z davu dívek ani neměla podpatky, ale placaté roknrolky. Jedině tak jsem nepřetřela své tanečníky... Kupodivu jsem nikdy nezstala na ocet, i když se moje nohy zprvu jen výjimečně trefily do rytmu, moje pusa však byla k nezastavení a zmatení partneři přestávali myslet na svoje problémy a bavili se. Postupem času jsem měla pár trofejních tanečnicků, se kterými jsem se velice ráda zúčastnila bojových tanců. Takový valčík, nebo foxtrot... Párkrát jsme projeli sálem a hned bylo kolem nás volno. Co vy a taneční? Jaké máte na své vzpomínky vy? Chodili jste i na pokračovací? d@niela